

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D., a JUDr. Aleše Korejtky, ve věci

žalobce: **Oluwa s. r. o.**, IČO: 50800621
sídlem Hlavná 50, 080 01 Prešov, Slovenská republika,
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Gajdarusem
sídlem Synkovská 1327/6, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Pardubicích**
se sídlem Čechovo nábřeží 1791, Bílé Předměstí, 530 86 Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2020, č. j. ZKI PA-O-25/00707/2020/7, a
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2020, č. j. ZKI PA-O-26/00708/2020/7,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2020, č. j. ZKI PA-O-25/00707/2020/7, a žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2020, č. j. ZKI PA-O-26/00708/2020/7, se spojují ke společnému projednání a budou nadále vedeny u Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích pod sp. zn. 52 A 70/2020.
- II. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2020, č. j. ZKI PA-O-25/00707/2020/7, a žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2020, č. j. ZKI PA-O-26/00708/2020/7, **se odmítají.**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce dne 10. 10. 2020 podal u soudu žaloby proti rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 9. 2020, č. j. ZKI PA-O-25/00707/2020/7, a ze dne 2. 9. 2020, č. j. ZKI PA-O-26/00708/2020/7, jimiž bylo [ve spojení s rozhodnutími Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj, Katastrálního pracoviště Pardubice (tj. správního orgánu I. stupně) ze dne 29. 6. 2020, č. j. V-3270/2020-606-21, a ze dne 30. 6. 2020, č. j. V-3271/2020-606-22] rozhodnuto o přerušení řízení o povolení vkladu práva do katastru nemovitostí podle § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále též „správní řád“). V žalobách žalobce tvrdil, že žalovaný nesprávně aplikoval usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 973/2017 ze dne 17. 10. 2017, a proto by žalobou napadená rozhodnutí měla být podle § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“), zrušena a věc by měla být žalovanému vrácena k dalšímu řízení.
2. Soud nejprve v souladu s § 39 odst. 1 s. ř. s. rozhodl o spojení žalob ke společnému projednání (výrok I), neboť obě žaloby směřují proti rozhodnutím, která spolu skutkově i

právně souvisejí (text obou žalob je v podstatě totožný). O žalobách pak soud uvážil následovně:

3. Předně soud připomíná, že dle usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 20. 9. 2007, č. j. Konf 22/2006-8, pravomoc soudu v občanském soudním řízení bude založena až tehdy, kdy správní orgán rozhodne věcně o sporu nebo o jiné právní věci vyplývající ze soukromoprávních vztahů. To odpovídá smyslu zákonné úpravy a nezpochybněnému trendu dřívější doktríny a judikatury. Pokud tedy lze na žalobou napadené rozhodnutí nahlížet pouze jako na rozhodnutí procesní povahy (což v daném případě lze, neboť žalobou je napadeno rozhodnutí o přerušení řízení), pak by o žalobě směřující proti takovému rozhodnutí měl rozhodnout správní soud, nikoliv soud civilní (viz např. usnesení zvláštního senátu ze dne 15. 2. 2017, č. j. Konf 9/2016-6).
4. Dále soud uvádí, že ve správním soudnictví jsou kontrole zákonnosti podrobena rozhodnutí orgánů veřejné správy, jimiž bylo rozhodnuto o veřejných subjektivních právech a povinnostech fyzických a právnických osob ve smyslu generální klauzule obsažené v § 2 s. ř. s., která je odrazem ústavního pravidla zakotveného v čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále též „Listina“). Uvedené ustanovení Listiny však připouští možnost, aby na základě výjimek zákonem výslovně stanovených byla některá rozhodnutí z přezkoumání vyloučena. Tyto tzv. kompetenční výluky obsahuje § 70 s. ř. s. Dle tohoto ustanovení jsou ze soudního přezkumu vyloučeny mimo jiné úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem [§ 70 písm. c) s. ř. s.]. Žaloba napadající rozhodnutí, jež spadá pod kompetenční výlukou, je nepřipustná dle § 68 písm. e) s. ř. s. a soud ji odmítne dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.
5. Rozhodnutí o přerušení řízení, ať už vydané z jakéhokoli důvodu, ustálená judikatura správních soudů považuje právě za takový úkon správního orgánu, jímž se upravuje vedení správního řízení (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2008, č. j. 3 As 64/2007-62, ze dne 30. 1. 2009, č. j. 4 As 48/2008-32, ze dne 16. 7. 2009, č. j. 1 As 48/2009-54, ze dne 17. 5. 2018, č. j. 4 Ads 115/2018-35, ze dne 30. 3. 2020, č. j. 7 Azs 423/2019-36, či ze dne 14. 9. 2020, č. j. 5 As 393/2019-48). Skutečnost, že usnesení o přerušení řízení je ze soudního přezkumu vyloučeno, potvrdil i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 14. 1. 2014, č. j. 7 Ans 10/2012-46, publ. pod č. 3013/2014 Sb. NSS. Ve zmíněné věci se sice rozšířený senát Nejvyššího správního soudu zabýval povinností soudu posoudit v řízení o žalobě proti nečinnosti podle § 79 a násl. s. ř. s. věcnou důvodnost a zákonnost důvodů přerušení řízení, vyslovil však také, že kompetenční výlukou podle § 70 písm. c) s. ř. s. nedovoluje přezkum rozhodnutí o přerušení řízení soudem v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s.
6. Lze tedy shrnout, že obě žaloby směřovaly proti úkonu správního orgánu, který je vyloučen ze soudního přezkumu podle § 68 písm. e) a § 70 písm. c) s. ř. s. Soud proto žaloby odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (výrok II).
7. V daném případě soud dospěl k závěru, že posouzení přípustnosti žaloby směřující proti rozhodnutí správního orgánu o přerušení řízení je předmětem výše zmíněné veřejně dostupné a ustálené judikatury, a nejednalo se proto o jakkoliv nejasnou či spornou právní otázku, o níž by musel být žalobce, nota bene zastoupený advokátem, specificky

poučován. Ke stejnému závěru ostatně dospěl opakovaně i Nejvyšší správní soud [shodně např. odůvodnění rozsudků ze dne 21. 11. 2019, č. j. 1 Azs 305/2019-25 (bod 23), ze dne 21. 11. 2019, č. j. 1 Azs 310/2019-25 (bod 23), a ze dne 30. 3. 2020, č. j. 7 Azs 423/2019-36 (bod 14)].

8. Ostatně žalobce byl na závěr soudu o nepřipustnosti žaloby proti rozhodnutí o přerušení správního řízení výslovně upozorněn v usnesení zdejšího soudu ze dne 6. 10. 2020, č. j. 52 A 67/2020-20, kterým byly žaloby proti totožným rozhodnutím žalovaného odmítnuty. Toto usnesení bylo právnímu zástupci žalobce doručeno dne 6. 10. 2020 (a právní moci nabylo o den později), tedy ještě před podáním nyní odmítaných žalob. Žalobce tedy již v okamžiku podání žalob ze dne 10. 10. 2020 musel být seznámen se závěry ustálené a shora odkazované judikatury, podle níž žaloba proti rozhodnutí o přerušení správního řízení není přípustná.
9. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl (výrok III) podle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. Pouze pro úplnost soud doplňuje, že *„povinnost soudu aktivovat osoby zúčastněné na řízení připadá v úvahu jen při meritorním projednání věci* (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2017, č. j. 9 As 232/2017-38, bod 39).

Poučení:

Rozhodnutí, které bylo doručeno účastníkům, je v právní moci.

Proti výroku I tohoto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.].

Proti výrokům II a III tohoto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 28. prosince 2020

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu